



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.11.2003 v Plzni v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Jana Špety a přísedících Jaroslavy Benedové a Mgr. et. ThBc. Jiřího Králíčka **t a k t o :**

Obžalovaný

J [redacted] **V** [redacted],

nar. [redacted] v [redacted] bez zaměstnání, trvale bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici [redacted]

j e v i n e n , ž e

dne 6.4.2003 kolem 21.30 hod. navštívil Z [redacted] M [redacted], nar. [redacted], v jeho bytě č. [redacted] v [redacted], kde přespal; kolem 2.00 hod. dne 7.4.2003 se vzbudil a chtěl odcizit obálku s penězi, kterou měl Z [redacted] M [redacted] v kapse tepláků, které byly přehozené přes křeslo, přitom se Z [redacted] M [redacted] probudil, poté v úmyslu usmrtit, aby získal peníze na nákup drog, Z [redacted] M [redacted] udeřil pěstí do obličeje a kuchyňským nožem o délce čepele 15 cm, který vzal v kuchyni, mu zasadil mnohočetné řezné a bodnořezné rány do krku a obličeje, což vedlo ke smrti, která nastala v důsledku krevní ztráty z prořáté lící tepny spolu s vdechnutím krve při probodění jazyka; poté v domnění, že Z [redacted] M [redacted] ještě žije, mu přes hlavu přetáhl igelitový sáček, který na straně u krku zajistil drátkem, nohy mu svázal nalezeným svetrem, obličej přikryl polštářem a tepláky, poté odcizil obálku s částkou 250,- Kč, prohledal byt a z kuchyně odcizil drobné mince v hodnotě 125,-Kč, byt uzamkl a z místa činu odešel,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil v úmyslu získat majetkový prospěch,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin vraždy podle § 219 odst.1, 2 písm. h) tr. zákona

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst.2 tr. zákona za použití § 29 odst.2 tr. zákona k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání **šestnácti a půl (16,5) roku.**

Podle § 39a odst.2 písm.d) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný J. [redacted] V. [redacted] z místa bydliště se znal s poškozeným Z. [redacted] M. [redacted], a to přibližně od roku 1996.. V minulosti jej navštěvoval a taktéž u něho nějakou dobu bydlel. Vzhledem k tomu, že v létě roku 2002 obžalovaný odcizil poškozenému z jeho bytu částku 5.000,-Kč, přestal jej navštěvovat. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný krátce pracoval jako kuchař v motorestu v obci [redacted]. Dne 5.4.2003 odjel z [redacted], okres Písek, do svého bydliště. Ze své výplaty si zakoupil drogy, a to 1 gram pervitinu za 1.000,-Kč a 3 gramy marihuany za 900,-Kč. Tyto drogy spotřeboval do neděle dne 6.4.2003, když nejméně 0,5 gramu pervitinu spotřeboval dne 5.4.2003, dne 6.4.2003 už pouze kouřil marihuanu. Dne 6.4.2003 kolem 21.30 hod. přišel obžalovaný do bydliště poškozeného M. [redacted] a požádal jej o přespání, neboť mu sdělil, že nemá kam jít. Poškozený mu vyhověl. Oba dva šli spát do obývacího pokoje. Dále bylo zjištěno, že již dne 7.4.2003 v přibližně 02.00 hod. se obžalovaný probudil a podle jeho tvrzení měl halucinace, když viděl různé barvy a hýbaly se v bytě věci. Vzhledem k tomu, že si chtěl obstarat další drogu, rozhodl se odcizit poškozenému M. [redacted] peníze. Vzhledem k tomu, že věděl, že poškozený mívá obvykle peníze v obálce v teplákách, obžalovaný začal prohledávat tepláky, které byly přehozeny přes křeslo. Přitom se poškozený probudil a řekl obžalovanému, že na něho zavolá policisty. Obžalovaný jej udeřil pěstí do obličeje tak, že poškozený spadl zpět na postel. Poté obžalovaný běžel do kuchyně, neboť věděl, že zde mívá poškozený nůž na krájení chleba, zde skutečně vzal zubatý kuchyňský nůž o délce čepele 15 cm. V obývacím pokoji pak poškozeného, který opět z postele vstával, strčil a on spadl na postel. Obžalovaný mu levou rukou zatlačil hlavu do polštáře a pravou rukou jej začal bodat do oblasti hlavy a krku. Poškozený se tomuto útoku bránil, podařilo se mu

dokonce sevřít do svých rukou nůž. Obžalovaný mu proto musel otevřít ruku a ve svém útoku pokračoval. Zmíněným útokem obžalovaný zasadil poškozenému 15 řezných a bodnořezných ran do krku a obličejové části hlavy. Dále mu způsobil též řezná a bodnořezná poranění horních končetin vzhledem k obraně poškozeného. Bezprostřední smrti poškozeného pak byla krevní ztráta z prořáté větve lící tepny spolu s vdechnutím krve při průbodu jazyka. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný domníval, že poškozený ještě žije, vzal z postele polštář a přiložil jej poškozenému na obličej a přitlačil. Když měl dojem, že se poškozený přestal hýbat, sundal polštář z hlavy. Obžalovaný se však i nadále domníval, že se poškozený nadechuje, proto šel do kuchyně, kde ze špajzu vzal igelitový sáček, ze kterého vysypal chleba a tento navlíkl poškozenému na hlavu. Pod stolkem v obývacím pokoji pak našel drátek, kterým zajistil pytlík kolem krku. Potom sebral svetr, který ležel na zemi a svázal poškozenému nohy. Na hlavu poškozeného položil tepláky a polštář. Protože věděl, že poškozený obvykle mívá nějaké drobné mince ve špajzu, tak jej prohledal. V pytlíku ve třetí polici našel drobné mince v hodnotě 125,-Kč. Pokud jde o obálku s penězi, pak tuto obžalovaný upustil, když na něho poškozený začal křičet. Po útoku pak obálku sebral a vzal si z ní peníze ve výši 250,-Kč – dvě bankovky á 200,-Kč a jedna bankovka á 50,-Kč. Poté uklidil gauč, na kterém spal a přesypal nedopalky cigaret z popelníku v obývacím pokoji do popelníku v kuchyni. Potom vzal nůž, kterým poškozeného usmrtil a z bytu odešel. Z bytu odcházel kolem 04.00 hod. dne 7.4.2003. Dveře od bytu zamkl na jeden západ, a to klíčem, který našel v obálce s penězi. Z bytu odešel směrem na [REDAKCE] a na cestě kolem pole zahodil klíč od bytu. Mezi panelovými domy pak hodil nůž do popelnice.

Obžalovaný J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] se ke své trestné činnosti doznal a její průběh popsal tak, jak je uvedeno v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Takto vypovídal při svém výslechu před policejním radou dne 8.4.2003 (čl. 217). Z jeho výpovědi dále ještě vyplynulo, že poté, co zahodil klíč a nůž, šel k svému kamarádovi L. [REDAKCE] P. [REDAKCE], kde si koupil jednu dávku pervitinu. Potom si šel koupit cigarety do trafiky u kruhového objezdu. Ta trafika je v jednom paneláku. Potom šel na nádraží ČD v [REDAKCE] U L. [REDAKCE] P. [REDAKCE] byl tak kolem 04.30 hod. Na nádraží došel asi v 05.00 hod. Na nádraží si dal jednu dávku a seděl tam na lavičce. Zde se zdržel asi do 07.00 hod. a pak šel hledat kamarády do města. U úřadu práce potkal Z. [REDAKCE] H. [REDAKCE] a šel s ním k němu domů. O tom, co provedl, nikomu neřekl a na dotazy odpovídal, že ho nenapadlo utéci, když ho poškozený uviděl s tou obálkou. Předtím, než obžalovaný usnul, tak mu poškozený nabízel sex. Ten mu nabízel i v minulosti, když u něho byl. Nikde v bytě nezahlazoval stopy. Oblečen byl do zelených manšestrových kalhot a černé mikiny s kapucí. Pod touto mikinou měl ještě další mikinu, a to bílou a černou s bílými pruhy. Na nohou měl bílé tenisky zn. Sprandi. Drobné mince si přepočítal cestou na [REDAKCE], neboť si je vysypal do kapsy ještě v bytě poškozeného a pytlík vrátil zase do špajzu. Při svém výslechu před soudcem Okresního soudu Plzeň-jih dne 10.4.2003, který rozhodoval o jeho vzetí do vazby (čl. 11) pak pouze uvedl, že byl na dojezdu, ve kterém člověk normálně usíná, měl abstínenci a měl halucinace, nevěděl, kolikrát poškozeného bodl. Poškozeného znal od roku 1996 a on se k obžalovanému vždy choval slušně, obžalovaný k němu chodil na návštěvy. Při svém dalším výslechu před policejním radou dne 6.5.2003 (čl. 221) obžalovaný v podstatě zopakoval svoji první výpověď z přípravného řízení. Na položené dotazy uvedl, že z bytu poškozeného odcházel mezi 02.30 až 03.00 hod. Tento časový údaj si pamatoval, neboť když se probudil, tak se díval na hodiny a byly 02.00 hod. Potom udělal to, co je mu kladeno za vinu a z bytu odešel. To mohlo trvat tak půl hodiny až hodinu. V bytě byl pouze on a poškozený. Když z bytu odcházel, tak zhasínal světlo v kuchyni, protože jinde se nesvítilo, a to ani v obývacím pokoji. V době, kdy poškozeného napadl, se v bytě nesvítilo. Byly zatažené závěsy na oknech a do bytu šlo trochu světla přes závěsy z pouličního osvětlení, takže úplná tma v bytě nebyla. Viděl, jak poškozený leží, viděl jeho obrysy. Když

ho bodal, tak viděl postavu a obrysy hlavy. V další části výpovědi pak zopakoval, jakým způsobem a z jakého důvodu přitlačil poškozenému na hlavu polštář a přetáhl mu igelitový pytlík přes hlavu. V další části své výpovědi pak reagoval především na výpověď svědka F. Z., který byl vyslechnut policejním radou dne 18.4.2003 (čl. 230), pokud jde o časové údaje. Uvedl, že nemohl zhasínat světlo v bytě poškozeného v 05.45 hod. a poté vycházet z domu, kde poškozený bydlel, protože v 04.30 hod. už byl u pana P. a kupoval si tam drogu za 100,-Kč. Jednalo se o 0,1 g pervitinu. Svědek jej tedy nemohl vidět. Toto si obžalovaný pamatoval přesně, protože v 04.30 hod. se otevírá stánek na nádraží autobusů v a ten se zrovna otvíral. Zde si obžalovaný koupil cigarety zn. Start a pak šel hned k tomu P. Když odcházel z bytu poškozeného, tak rozsvěcoval světlo na chodbě domu. Když v 07.00 hod. odcházel z nádraží ČD v , čas věděl přesně, protože se díval na hodiny, tak šel za M. J., který bydlí ve vedlejší domě než poškozený. Došel k němu po sedmé hodině, ale on nebyl doma, tak šel obžalovaný hned naproti k úřadu práce a zde potkal Z. H., to bylo kolem 07.30 hod. Potom šli k němu domů. Kolem 10.00 hod. přišel do bydliště H. P. H. Dívali se na video. Popřel, že by kolem 07.10 hod. mohl být spatřen společně s P. H. svědkem Z. nedaleko domu, kde bydlel poškozený. Se svědkem Z. se viděl až kolem 11.00 hod., a to přímo před domem, kde bydlí jeho přítelkyně. Okolo domu šel společně s P. H. a Z. H. Popřel, že by v 07.10 hod. v přítomnosti P. H. sdělil svědku Z., co udělal poškozenému. V 07.00 hod. po požití drogy byl sjetý, ale bezpečně si pamatoval všechny události po požití drogy. Okno po požití drogy měl naposled v na učilišti před 2 lety. Popřel, že by s P. H. šel v 07.10 hod. ke školce, kde by přelézali bránu a něco zahrabávali. Ráno si píchnul pervitin kolem 05.00 hod., pak už nic jiného neměl. Den předtím, než šel k poškozenému, si píchnul pervitin, a to dávku 0,3 gramu. Bylo to večer kolem 22.30 hod., to bylo v sobotu. V neděli, tedy v ten den, co šel k poškozenému, kouřil jenom trávu, a to dvě cigarety. V další části své výpovědi se vyjadřoval k fotodokumentaci z místa nálezu nože. V závěru své výpovědi uvedl, že si uvědomuje, co udělal. Pořád o tom přemýšlí a strašně si to vyčítá. Lituje toho, co udělal. Ví, že udělal velkou chybu, že zabil člověka. Při své výpovědi u hlavního líčení dne 18.11.2003 (čl. 368) pak obžalovaný opětovně zopakoval všechny skutečnosti, které jsou uvedeny shora. Doplnil, že po příjezdu do si nakoupil drogy za 2.300,-Kč, a to 1 g pervitinu za 1.000,-Kč a 4 g marihuany. Vše spotřeboval se svými kamarády do 24 hodin. On mohl spotřebovat tak půl gramu pervitinu a marihuany vykouřil tak 4 jointy. Dne 6.4.2003, když šel k poškozenému, tak kouřil jenom marihuanu. Na upřesnění uvedl, že skutečně dne 5.4.2003, tedy v sobotu, spotřeboval 0,5 g pervitinu, a to během celého dne, když si nejprve aplikoval 0,2 g a pak 0,3 g pervitinu. Koupil si totiž 1 g pervitinu – 4 psaníčka, která byla popsána, že je tam 0,2 nebo 0,3 g. V průběhu této výpovědi také obžalovaný uvedl, že pokud jde o to, proč vzal ten nůž, tak tam byl problém v tom, že kdyby pana M. nechal a jenom ho napadl, tak by měl problémy v celý život, protože už jenom kvůli těm 5.000,-Kč měl problémy napadala ho spousta lidí. Poškozený byl oblíben mezi vrstevníky obžalovaného, protože jim dával cigarety, peníze, poskytoval jim jídlo a ubytování.

Kromě doznání obžalovaného, měl soud k dispozici řadu dalších důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení a provedeny v hlavním líčení, které prokazovaly bezpečně vinu obžalovaného a byly v souladu s jeho výpověďmi. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jehož součástí byl též pitevní protokol, bylo zjištěno, že při zevní prohlídce a pitvě poškozeného bylo v oblasti hlavy a krku nalezeno kromě jiného 15 řezných a bodnořezných ran. Dále na horních končetinách bylo nalezeno také větší množství řezných a bodnořezných ran. Pitvou zjištěná poranění vykazovala známky životní reakce, vznikla tedy před smrtí poškozeného v krátkém časovém sledu za sebou.

Vyjádřit se k posloupnosti vzniku jednotlivých poranění a jejich časovému sledu nebylo na základě pitevního nálezu možné. V oblasti obličeje a krku bylo nalezeno větší množství řezných a bodnořezných poranění. Jedná se tedy o zranění, která vznikla v případě řezných poranění tahem ostré hrany zraňujícího nástroje, u bodnořezných poranění proniknutím hrotnatého ostrého nástroje podél dlouhé osy do tkání s rozšířením v bodu tahem ostré hrany. Obecně lze za nástroj způsobit takováto poranění považovat nůž. Řezná a bodnořezná poranění na horních končetinách mohla vzniknout při aktivní obraně napadeného proti útokům bodnořezným nástrojem. Řezné poranění v oblasti meziprstní rýhy na pravé ruce svědčí pro „uchopení“ zraňujícího nástroje napadeným. S ohledem na skutečnost, že žádná z bodných ran v oblasti pravé i levé tváře a krku nepronikla do dutiny ústní, lze vysvětlit bodné poranění jazyka jeho probodením v okamžiku, kdy byl vysunut z úst. Krevní výronky vlevo na krku mohly být způsobeny i nepříliš velkým tlakem, např. prsty útočníka při „držení“ napadeného. Krevní výron v podkoží a řídkém pojivu měkkých pokrývek lebních vpravo na čele mohl být způsoben úderem ruky sevřenou v pěst. Při pitvě nebyly zjištěny známky dušení, které by svědčily pro dušení před smrtí poškozeného v důsledku uzavření dýchacích cest. Nález tedy svědčí pro to, že k případnému přiložení polštáře na hlavu poškozeného, došlo již v okamžiku jeho smrti a k zakrytí dýchacích cest igelitovým sáčkem nataženým přes hlavu až po jeho smrti. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného byla krevní ztráta z protáté větve lícni tepny spolu s vdechnutím krve při průbodu jazyka u starého muže s výrazným kornatěním věnčitých tepen srdce. Smrt je v přímé i příčinné souvislosti s bodnořeznými poraněními, která při svém napadení poškozený dne 7.4.2003 utrpěl. Na základě pitevního nálezu a zejména nálezu rozvoje posmrtných změn, tak jak měl možnost posoudit jeden ze znalců při ohledání na místě nálezu zemřelého poškozeného, lze odhadnout, že k jeho smrti došlo 7.4.2003 přibližně v 04.00 hod. (plus minus jedna hodina). Na základě lokalizace řezných a bodnořezných poranění poškozeného bylo k vzájemnému postavení útočníka a napadeného konstatováno, že by k jejich vzniku mohlo dojít v případě, když by oba stáli proti sobě čelem, v případě, že by napadený seděl na lůžku a útočník byl k němu skloněn nebo v okamžiku, kdy by napadený ležel a útočník se nad ním skláněl. S ohledem na celkový nález na místě se jeví jako nejpravděpodobnější, že k napadení poškozeného došlo na lůžku, kde byl poté nalezen. Bodnořezná poranění mohou vzniknout napadením nožem. V daném případě byly okraje bodnořezných ran ve většině případů neostře až cípaté a již při prvotním ohledání bylo upozorněno na skutečnost, že by se mohlo jednat o bodnořezný nástroj s nerovným ostřím. Za takový nástroj lze v daném případě považovat znalcům předložený nůž. U ran vlevo na krku vzhledem k ostrým okrajům a úhlům nelze jednoznačně vyloučit i možnost užití dalšího ostřejšího bodnořezného nástroje. Poškozený byl nositelem krevní skupinové vlastnosti A. V okamžiku smrti a krátce před smrtí nebyl poškozený ovlivněn alkoholem. Prokázaná přítomnost léku Ibuprofen odpovídá terapeutickým dávkám a přítomnost nikotinu odpovídá kouření. Nález tedy nesvědčí pro ovlivnění vědomí a jednání toxikologicky významnými látkami a vylučuje vliv toxicky významných látek na smrt poškozeného. Výrazné chorobné změny prokázané při pitvě, zejména aterosklerotické zúžení věnčitých tepen srdce mohly ovlivnit rychlost umírání poškozeného při krevní ztrátě s následným snižujícím se objemem cirkulující krve. Vzhledem k tomu, že u poškozeného došlo k protěti větve lícni tepny s prudkým krvácením a dále k bodnému poranění jazyka s vdechnutím krve, lze ze soudně lékařského hlediska říci, že by v důsledku těchto poranění došlo ke smrti i u jedince bez chorobných změn, které byly zjištěny u poškozeného. Závěrem znalci konstatovali, že mnohočetné řezné a bodnořezné rány v oblasti obličeje a krku vzniklé v krátkém časovém sledu samy o sobě nevedou k vystupňování bolesti nebo k jejímu prodloužení takového charakteru, aby z hlediska tělesného postižení dosahovaly mučivých útrap. K posouzení psychického vnímání celého děje napadení je otázkou pro znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Shora uvedené

závěry znaleckého posudky stvrdili oba znalci při svém výsledku u hlavního líčení dne 19.11.2003 (čl. 388). Doplnili, že poranění, která poškozený utrpěl, a to zejména vdechnutí krve a krevní ztráta, vedly k rychlému nástupu smrti, jejich kombinace nebyla slučitelná s životem. Znalci se dále vyjádřili k té skutečnosti, proč obžalovaný neměl na svém oděvu žádné krevní stopy. Uvedli, že došlo k protěti lícni tepny, ale tato rána nebyla zející přímo tepnou navenek. Jednalo se o bodný kanál s určitou délkou a v průběhu toho bodného kanálu došlo k protěti tepny. Docházelo sice k tepennému krvácení, ale krev šla nejprve bodným kanálem a teprve poté protékala ven. Proto mohlo dojít k většímu krvácení do bezprostředního okolí, tzn. do lůžkovin, ale nemuselo docházet k tepennému stříkání. Poranění zjištěná při prohlídce a pitvě poškozeného byla zjištěna na části nekryté oděvem. Chyběla zde tlumící vrstva oděvu, který musí být překonán, zraňující nástroj měl však nerovné ostří. Muselo tedy jít o útok vedený nejméně silou střední intenzity, aby byl překonán odpor kůže a nástroj mohl u bodnořezných poranění pronikat. Útok nemusel být veden výjimečně velkou razancí, patrně to byl rychlý útok s nejméně střední intenzitou. Dále znalci vysvětlili, že okamžik smrti znamená, že člověk v podstatě už nedýchá, ale mohou přetrvávat některé životní reakce, které již nejsou vlastním životem. Poškozený vdechoval krev, takže tam nějaké cukání či chrčení mohlo nastat, ale to již jeho život končil. Údaj obžalovaného, že by ho dusil po dobu 5 minut, není pravděpodobný, protože žádný rozvoj známek intenzivního dušení nebyl při pitvě nalezen. Lze tedy konstatovat, že skutečnosti zjištěné pitvou a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, korespondují v podstatných bodech se způsobem provedení činu tak, jak ho popsal podrobně ve svých výpovědích obžalovaný. Průběh pitvy pak mohl soud sledovat jednat na fotodokumentaci (čl. 92-101) a jednak na videokazetě tvořící přílohu vyšetřovacího spisu. V souladu s popisem jednání obžalovaného je pak i další důkaz, kterým byl protokol o ohledání místa činu (čl. 126-127, 128-133) s fotodokumentací (čl. 134-153) a jeho záznamem na videokazetě. Skutečnosti, které byly zjištěné při tomto ohledání, korespondují právě s výpovědí obžalovaného V. [REDAKCE]. Připojená fotodokumentace a videozáznam mimo jiné zachycují nález mrtvého poškozeného Z. [REDAKCE] M. [REDAKCE] v poloze ležícího v posteli na zádech, na jeho hlavě je navléknut igelitový sáček, který je upevněn v místech u krku drátkem. Obličejová část poškozeného byla zakryta polštářem a tepláky, dolní končetiny svázané svetrem. Všechny tyto skutečnosti přesně odpovídají údajům obžalovaného a je možné spolehlivě konstatovat, že popis těchto údajů mohl znát pouze pachatel. Při ohledání místa činu, které se konalo dne 8.4.2003, pak bylo nalezeno mnoho biologických, mechanoskopických, věcných, pachových a daktyloskopických stop, které byly podrobeny dalšímu znaleckému zkoumání. V souladu s výpovědí obžalovaného jsou i výsledky provedeného ohledání v ulici [REDAKCE] před domem čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], které bylo provedeno 8.4.2003 a protokol o něm je založen na čl. 156-157 a fotodokumentace na čl. 158-161. Z tohoto důkazu je zřejmé, že v blízkosti zmíněného domu se nachází železný sloup veřejného osvětlení. U paty sloupu je na travnaté ploše postaven plechový odpadkový koš zelené barvy. Prohlídkou tohoto koše bylo zjištěno, že odpadkový koš je naplněn odpady do poloviny. Na odpadcích se nachází průhledný sáček. V sáčku byl uložen kuchyňský nůž se žlutou rukojetí z umělé hmoty, čepel nože má vroubkované ostří o délce 15,5 cm. Čepel nože je viditelně potřísněna krví. Tento nůž byl zajištěn jako biologická a věcná stopa. Tento nález je v souladu s výpovědí obžalovaného o místě, kde odhodil nůž, stejně tak s tou skutečností, že nůž při svém odchodu z bytu poškozeného zabalil do igelitového sáčku. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie (čl. 170-173) a fotodokumentace (čl. 174-182), bylo zjištěno, že zmíněný kuchyňský nůž s jednostrannou pilkou se žlutou plastovou rukojetí s ohnutou čepelí o délce 150 mm vykázal lidskou krev krevní skupinové vlastnosti A. Shodná krevní skupinová skupina byla zjištěna na další stopě, kterou byl povlak na polštáři v bytě poškozeného. Je nepochybné, že se jedná o krev poškozeného Z. [REDAKCE] M. [REDAKCE], který byl rovněž nositelem

krevní skupinové vlastnosti A. Dalším důkazem prokazujícím přítomnost obžalovaného na místě činu, je odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické genetické expertizy. Na předloženém nedopalku cigarety (stopa č. 9 – viz protokol o ohledání místa činu na čl. 128-133) byl zjištěn profil DNA poškozeného Z██████ M██████ a na dvou nedopalcích cigaret (stopa č. 26 – viz protokol o ohledání místa činu na čl. 128-133) byl zjištěn profil DNA obžalovaného J██████ V██████. Pokud jde o další na místě činu zajištěné stopy, pak z odborných vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie a mechanoskopie, včetně přiložené fotodokumentace, nebyly zjištěny žádné významné poznatky pro posouzení viny obžalovaného. Pokud jde o klíč od bytu poškozeného, pak z úředního záznamu na čl. 272 je zřejmé, že tento nebyl nalezen. Soud měl dále k dispozici znalecký posudek chemicko-toxikologického vyšetření (čl. 119-121), ze kterého vycházel též znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a který právě prokázal, že nález v krvi zemřelého poškozeného svědčí o aktuálním požití léku Brufen v běžných terapeutických dávkách a kouření nikotinových cigaret. Znalecký posudek chemicko-toxikologického vyšetření (čl. 108-111) měl soud také k dispozici, pokud jde o osobu obžalovaného. Závěry zmíněného posudku byly činěny z podaného biologického materiálu, kterým byly dvě zkumavky krve – první odběr 8.4.2003 ve 20.45 hod., další dvě zkumavky krve – druhý odběr 8.4.2003 ve 21.35 hod. Tímto biologickým materiálem byly dále 4 zkumavky moče – první odběr 8.4.2003 ve 20.45 hod. a další 4 zkumavky moče – druhý odběr 8.4.2003 ve 21.35 hod. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že v krvi i v moči obžalovaného byl stanoven etylalkohol o koncentraci 0,00 g/kg, ani jiné toxikologicky významné těkavé látky nebyly prokázány. V moči pak byly prokázány cannabinoidy a amfetaminové deriváty, a to imunochemickým vyšetřením. Chromatografií na tenké vrstvě byl v moči prokázána metamfetamin, cannabinoidy a nikotin. Hmotovou spektrometrií byl v moči i krvi obžalovaného stanoven taktéž metamfetamin a v moči i v krvi hlavní metabolit tetrahydrocannabinolu. Z takto stanovených koncentrací drog v krvi a moči obžalovaného není možné zjistit, jaké byly koncentrace látek v době trestného činu. Krev byla odebrána za dlouhou dobu po spáchání trestného činu. V další části posudku i při svém výsledku u hlavního líčení (čl. 390) pak znalkyně především popisovala účinky metamfetaminu a marihuany na lidský organismus. Dále popisovala, z jakých důvodů nebylo možné zjistit, jaké byly koncentrace látek v době trestného činu u obžalovaného. Tato skutečnost však nemohla mít podle názoru soudu vliv na posouzení viny obžalovaného, když soud měl k dispozici dostatek důkazů, na základě kterých mohl učinit spolehlivý závěr o vině obžalovaného. V další části tohoto odstavce je třeba se zmínit též o výpovědích svědků, kteří byli vyslýcháni jednak v přípravném řízení a někteří i u hlavního líčení. Jednalo se o svědky D██████ Z██████, P██████ Z██████, P██████ Z██████, P██████ H██████, Z██████ H██████, M██████ H██████, I██████ I██████, P██████ U██████, M██████ F██████, V██████ H██████, J██████ B██████, L██████ P██████, R██████ Š██████, M██████ Ch██████, V██████ K██████ a M██████ K██████. Předně je třeba říci, že žádných ze svědků nemohl potvrdit žádnou skutečnost kladenou za vinu obžalovanému V██████. Svědkové se především vyjadřovali k jeho osobě, k osobě poškozeného a k pohybu obžalovaného dne 7.4.2003 po spáchání trestného činu. Je třeba říci, že většina zmíněných svědků byla též vyslýchána proto, že svědek P██████ Z██████ při svých výpovědích v přípravném řízení dne 18.4.2003 (čl. 229) a dne 2.7.2003 (čl. 234) uváděl nepravdivé skutečnosti, jak vyšlo najevo při jeho výsledku u hlavního líčení dne 18.11.2003 (čl. 375). Tento svědek totiž uváděl kromě jiného, že kolem 05.45 hod. viděl světlo v bytě pana M██████ a dále viděl světlo na schodišti domu, ve kterém poškozený bydlel. Viděl též, že v tuto dobu obžalovaný vycházel ze vchodu domu poškozeného. Dále uváděl, že ve stejný den v 07.10 hod. viděl v blízkosti bydliště poškozeného obžalovaného, který byl zfetovaný a popsal mu útok na poškozeného. Obžalovaného pak viděl ve společnosti svědka P██████ H██████ a také viděl, když od nich

odcházel, jak oba dva zašli ke školce, kde přelezli bránu a něco zde zahrabávali. Toto jeho tvrzení pak bylo též prověřováno ohledáním místa činu (čl. 162-163) a fotodokumentací (čl. 164-167), ovšem s negativním výsledkem. Nepravdivost tvrzení tohoto svědka pak vyplynula najevo již při jeho druhé výpovědi v přípravném řízení, ve které uvedl, že není pravda, že by viděl ve společnosti obžalovaného v 07.10 hod. svědka H[] a že by viděl oba dva něco zahrabávat v mateřské školce. U hlavního líčení pak všechna svá tvrzení odvolal a uvedl, že si vymýšlel, protože měl vztek na obžalovaného kvůli tomu, že odcizil poškozenému 5.000,- Kč. Výpověď tohoto svědka je tedy zcela nevěrohodná a pro toto důkazní řízení nevýznamná a nemohla svým obsahem zvrátit žádné úvahy soudu o prokázané vině obžalovaného. Je třeba říci, že jeho tvrzení o časových údajích byla od počátku nejenom v rozporu s výpovědí obžalovaného, ale též s výpovědí svědka P[] H[] a Z[] H[], kteří ve shodě s obžalovaným popsali, jak se dne 7.4.2003 potkali a pobývali v bytě svědka Z[] H[]. Právě na základě lživé výpovědi svědka P[] Z[] z přípravného řízení, k prověření možné účasti svědka P[] H[] na trestné činnosti byli vyslýcháni i další svědkové, kteří se vyjadřovali k pohybu zmíněného svědka dne 7.4.2003. Jednalo se právě o svědky I[] I[], přítelkyni P[] H[], u které byl zmíněný svědek v noci z 6. na 7.4.2003. Dále se jednalo o svědky M[] F[] a V[] H[]. Vyslýchána též byla svědkyně M[] K[], bývalá přítelkyně svědka P[] Z[], která již od počátku uváděla některé skutečnosti, které byly v rozporu s tím, co uváděl zmíněný svědek, např. potvrdila, že zmíněný svědek neviděl obžalovaného a svědka H[] v 07.10 hod. Svědek I[] P[] pak z pochopitelných důvodů nepotvrdil tvrzení obžalovaného V[], že mu kolem 5. hodiny dne 7.4.2003 prodával drogu. Uvedl pouze, že v tuto dobu viděl někoho stát před domem do domu. Tento svědek potvrdil, že v sobotu dne 5.4.2003 viděl obžalovaného a prodával mu 1 g marihuany za 300,-Kč. Svědek J[] B[], soused poškozeného, pouze uvedl, že v noci z 6. na 7.4.2003 v 02.30 hod. strašně vyváděl jeho pes. Svědek V[] K[], příbuzný poškozeného Z[] M[], pak potvrdil, jakým způsobem jej vyrozuměli policisté a dále uvedl, že identifikoval mrtvého poškozeného, což je zřejmé též z protokolu o ztotožnění mrtvého (čl. 202-203). Přehlédnout též nelze výpověď svědkyně M[] Ch[], která uvedla, že kolem 3. hodiny, když šla na WC, viděla, že se v bytě poškozeného svítí, ale nevěnovala tomu pozornost. Závěrem lze konstatovat, že především z výpovědí svědků P[] H[] Z[] H[], M[] H[], D[] Z[] a P[] Z[] vyplynulo, že skutečně všichni navštěvovali velmi často poškozeného, věděli o tom, že jej obžalovaný okradl o částku 5.000,-Kč. Z jejich výpovědí také vyplynulo, jaké měl poškozený zvyky, a proto jim bylo podezřelé, když dne 7.4.2003 v ranních hodinách neroztáhl závěsy a nevyšel z domu. Dále vypovídali také o tom, jaké učinili kroky, které vyústily v nález mrtvého poškozeného a jakým způsobem se o jeho smrti dozvěděli. Je tedy třeba učinit závěr, že všechny důkazy, které byly shromážděny v přípravném řízení a provedeny v hlavním líčení, tvoří logickou řadu, není mezi nimi podstatných rozporů a lze konstatovat, že bezpečně usvědčují obžalovaného J[] V[] ze spáchané trestné činnosti.

Dále je třeba se zmínit o dalších dvou důkazech majících zásadní vliv na prokázání viny obžalovaného. Jedná se o znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví psychologie, ze kterých mohl soud učinit spolehlivý závěr jednak o příčetnosti obžalovaného v době, kdy se dopustil trestné činnosti, o jeho struktuře osobnosti, o jeho dispozici k páčání trestné činnosti. V neposlední řadě pak z nich mohl soud čerpat i poznatky o možné nápravě obžalovaného při úvahách o uložení trestu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyplynulo, že ambulantní vyšetření duševního stavu obžalovaného je postačující k podání znaleckého posudku a k odbornému posouzení jeho duševního stavu. Nebyly u něho zjištěny známky svědčící pro duševní chorobu, tedy ani duševní chorobu v době znaleckého vyšetření. V inkriminované době se u obžalovaného

vyskytla přechodná porucha vnímání (pseudoiluze), která byla způsobena požitými drogami. Pseudoiluzorní prožitky jsou častým prožitkem osob užívajících drogy, se kterými měl obžalovaný již z minulosti zkušenosti a měl dobrý náhled na to, že jde o klamné vjemy, nikoliv o skutečnost. Iluzorní vnímání tedy pro jeho rozhodování nemělo motivační význam. Případný vliv psychotropních látek pervitinu a marihuany neovlivnily forenzně významným způsobem jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Jejich vliv v inkriminované době se mohl uplatnit pouze v odbourání morálních zábran a k získání větší odvahy k provedení protispolečenského jednání. Patický afekt nebyl prokázán. Jde o psychopatickou osobnost s rysy nestálosti, nezdrženlivosti, impulsivními, schizoidními, dissociálními a anetickými, s projevy sekundárního škodlivého užívání psychotropních látek bez známek psychické či somatické závislosti. Jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti jak ve vztahu k drogám, tak ve vztahu k stíhanému jednání jsou plně zachovalé. Obžalovaný byl schopen svodům drogy odolat, s uvedenými drogami má dostatečně korektivní zkušenosti, zná účinky těchto látek na svoji osobu, je si plně vědom rizikovosti jejich užívání. Jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti ve vztahu k závadovému jednání byly uchovány. Případný vliv pervitinu a marihuany neměl v tomto případě vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného, neboť je schopen svodům těchto látek odolat, jejich požití se vyvarovat, zná jejich účinky na svoji osobu a je schopen předvídat rizikovost jejich zneužívání. Psychotická motivace jednání obžalovaného nebyla prokázána. U obžalovaného nebyly zjištěny příznaky svědčící pro psychickou či somatickou závislost na psychotropních látkách. V jeho případě jde o sekundární neukázněné, škodlivé užívání uvedených látek u osobnosti s rysy dissociálními, nestálosti, nezdrženlivosti a s rysy anetickými, které souvisí s životním stylem obžalovaného. Je si plně vědom rizikovosti jejich užívání. Nebyly prokázány změny na duševním ani tělesném zdraví vlivem drog. V současné době je jeho duševní stav dobře kompenzován, je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je schopen chápat smysl a účel případného trestu. Z obecně platného psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Ochranné léčení jakéhokoli typu není indikováno a znalkyně jej nenavrhlá. Nebylo by ani účelné, ani přínosné, neboť obžalovaný není k léčení motivován. V daném případě jsou přínosnější nápravně výchovná opatření, od kterých snad lze očekávat určitý efekt. Z psychiatrického hlediska lze uzavřít, že resocializace obžalovaného je ztížena. Závěry znaleckého posudku pak znalkyně stvrdila při svém výsledku u hlavního líčení dne 19.11.2003 (č.l. 385). Doplnila, že u obžalovaného nezjistila žádnou psychotickou motivaci a ani motivaci, která by vyplývala z toxické psychózy. Toxickou psychózou se rozumí stav, kdy po požití psychotropní látky vznikne duševní porucha v pravém slova smyslu. V případě obžalovaného mohlo jít o jednání v prostém afektu vzteku, což nemělo žádný forenzní vliv na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. Afekt byl zřejmě vyvolán tím, že od poškozeného nezískal finanční prostředky. Požité drogy nemohly mít forenzní význam na jeho přičetnost i proto, že obžalovaný jednal velmi racionálně, jak to vyplývá z jeho výpovědi před policejním orgánem i před znalkyní. S drogami má zkušenosti již od 13 let. Jeho resocializace je ztížena proto, že to vyplývá z jeho struktury osobnosti a stylu života, který si osvojil. Jedná se o podstatné snížení resocializace. Přitom je třeba vycházet ze struktury osobnosti posuzovaného, z jeho rodinného zázemí, z jeho společenských kontaktů, z toho, jaké má vazby na kriminální struktury společnosti. Znalkyně uvedla, že si je vědoma, že obžalovaný pochází z dobré rodiny, mohla vycházet i z objektivní zprávy VÚM [REDAKCE], ze které je zřejmé, že rodina o něj měla zájem. Jedná se však o mladého člověka, jehož struktura osobnosti je tak negativní, že i když bude mít obžalovaný absolutně všechno, bude vysoce disponován opakováním závadového jednání. Byl již trestán pro majetkovou trestnou činnost, kradl již jako dítě. Struktura jeho osobnosti se nezmění, ale lze na něho pozitivně působit výchovnými opatřeními. Jeho resocializace není vyloučena, ale je skutečně ztížena. Dále znalkyně z časových údajů a množství požití drogy, které uváděl obžalovaný, učinila závěr,

že v době, kdy se obžalovaný dopustil trestného činu, s největší pravděpodobností už tam nebyl vliv pervitinu. Uvedla, že je nepravděpodobné, že by ho abstinenční syndrom vedl k tomu, aby musel čin spáchat. Obžalovaný vydrží být několik týdnů bez drogy. Spíše se na tom podílela už osobnost obžalovaného, který potřeboval peníze a drogy chtěl získat za každou cenu. Způsob, kterým řešil potřebu získat peníze, odpovídá jeho struktuře osobnosti, jde o vysokou antičnost, jednalo se o chladnokrevně provedený čin, promyšlený z hlediska získat i tak malé prostředky. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, pak soud zjistil, že intelektová výkonnost obžalovaného se pohybuje ve slabém průměru. Její struktura nasvědčuje nedostatku péče o rozvoj vrozených intelektových předpokladů, intelekt není realizovaný do výše svých vrozených možností. Na školním selhávání se značnou měrou podílely mimointelektové faktory. Nebyly zjištěny disproporce, které by nasvědčovaly druhotnému úbytku intelektových schopností. Nebyly zjištěny ani forenzně významné dílčí kognitivní deficity. Osobnost obžalovaného charakteruje introverze se sklonem k závislému chování, tvrdošijnost, svéhlavost, nezdrženlivost, citová a společenská odtazitosť, emoční chudost, hostilita, podezřavost a nedůvěra, negativismus, zatrpkllost, konfliktost, impulsivita a sklon k excesům, lehkovážnost, provizorní postoj k životu, nevytrvalost. Obecných morálních a etických norem si je obžalovaný sice vědom a považuje je za platné a hodné respektu, ale zároveň je systematicky překračuje. Schopnost obžalovaného správně chápat a reprodukovat průběh spáchaného trestného činu, sled jednotlivých událostí před, během a po činu nebyla požitými drogami ani jinými okolnostmi dotčena. Pozměněna jimi mohla být schopnost správně a zejména přesně zrakem vnímat realitu – není zcela jasné, zda se jednalo o iluzorní zrakové vnímání a nebo o tzv. pseudohalucinace (tj. halucinatorní vjemy, jejichž nepravosti a jejichž souvislosti s požitými drogami si je obžalovaný vědom). V každém případě ale nemělo případně pozměněné vnímání pro obžalovaného v kritickou dobu motivační význam, věděl a dobře chápal, že jde o doprovodný příznak užití drog, měl s ním z minulosti již zkušenosti a dokázal transformované vnímání spolehlivě rozumově korigovat. Pozměněné vnímání tedy nemá forenzní význam. Nebyla prokázána přítomnost afektu, či zkratkového vnímání. Nebyla shledána patická, tj. z duševní poruchy vyplývající motivace závadového jednání. Motivace jednání je vysvětlitelná snahou opatřit si finanční obnos na nákup dalších drog a zbavit se svědka, který ho přistihl. U obžalovaného byl shledán sklon k agresivním způsobům reagování a pravděpodobnějším a trvalým rysem jednání jsou u obžalovaného nekontaktní formy agrese (negativismus, hostilita, podezřavost, verbální konfliktost a záštiplnost). Zároveň je nutno počítat s excesivními agresivními průlomy. Vztahy obžalovaného jsou příznačné omezenou vřelostí. K matce i nevlastnímu otci lze popsat vztah jako nezainteresovaně pozitivní, k vlastnímu otci spíše nepřátelský. Ke společnosti a jejím etickým principům a normám obžalovaný nechová despekt, ovšem v konkrétních situacích se jimi příliš neřídí. Je schopen si uvědomit dosah a význam svého jednání, včetně jeho nebezpečnosti pro společnost. Tato schopnost nebyla v daném případě ovlivněna požitými drogami. Netrpí bájnou lhavostí a nebyly u něho zaznamenány sklony k poskytování nepřesných a neúplných informací. Z hlediska resocializace obžalovaný s vysokou pravděpodobností zůstane i v budoucnu osobou rizikovou z hlediska protisociálních jednání. Po zvážení dosavadní maladaptivní životní kariéry, efektů výchovných opatření a s ohledem na zjištěnou osobnostní strukturu lze říci, že resocializace bude dosti obtížná. Obžalovaný není závislý na drogách, jeho vztah k nim lze popsat termínem škodlivé užívání. Zneužívání drog je součástí jeho dlouhodobého maladaptivního vývoje a má to vztah k jeho narušené osobnostní struktuře. Při svém výsledku u hlavního líčení dne 19.11.2003 (čl. 387) pak znalkyně doplnila, že po většinu jednání obžalovaného nebyl přítomen afekt či zkratkové jednání, ale ve shodě s předchozí znalkyní nelze vyloučit, že došlo k afektivnímu průlomu jeho jednání poté, co narazil na odpor poškozeného. V tomto případě by se jednalo o prostý

afekt zlosti, vzteku i strachu. Přestože obžalovaný je mladý člověk, pak jeho struktura osobnosti je natolik problematická, že resocializace je dosti obtížná, spíše není možná. Skutečnost, že vycházel z dobrého výchovného prostředí je pro tuto prognózu horší. Kdyby výchovné podmínky byly tak špatné, že by nyní dostával novou šanci, pak by to pro jeho resocializaci bylo něco nového. Dobré podmínky zde však již byly a obžalovaný z toho nedokázal vytěžit, i proto je jeho resocializace podstatně ztížena. Jeho problémem je struktura osobnosti, nikoliv psychická porucha, což nelze medicínsky ovlivnit. Jde u něho bohužel o vývoj, který začal v raném věku, pokračoval, jeho protispolečenské jednání graduje a stupňuje se jeho razance. V jeho případě nejde o excesy, ale o razanci problematického chování. Medicína nemá žádné prostředky, aby se jeho struktura osobnosti dala změnit. Základní osobnostní rysy se ustavují okolo 15. roku života a dále se již příliš nemění.

Obžalovaný J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 219 odst.1, odst.2 písm.h) tr.zákona, neboť bylo prokázáno, že jiného úmyslně usmrtil v úmyslu získat majetkový prospěch. Již z dikce tohoto ustanovení trestního zákona je zřejmé, že k naplnění subjektivní stránky je třeba zavinění úmyslného. Závěr o úmyslu obžalovaného usmrtit poškozeného vyplývá nejen ze způsobu provedení činu, ale i z jeho motivace. Obžalovaný při útoku použil velmi nebezpečný nástroj, kterým byl kuchyňský nůž se zubatým ostřím s délkou čepele 15 cm. Tímto nástrojem pak obžalovaný zasadil velké množství řezných a bodnořezných ran do důležitých částí lidského těla. Navíc bylo prokázáno, že zcela vědomě proti těmto částem lidského těla, konkrétně hlavy a krku, zmíněné rány zasazoval. Některé z těchto ran, a to ran bodnořezných, byly zasazeny silou nejméně střední intenzity, což dokumentují závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Podle těchto závěrů se muselo jednat o rychlý útok alespoň střední intenzity, aby byl překonán odpor kůže a nástroj mohl při bodnořezných poranění pronikat. Lze tedy bez jakýchkoliv pochybností uzavřít, že obžalovaný věděl, že jeho útok je způsobitelný přivodit, při takovémto způsobu jeho provedení, smrtelné zranění a takový účinek způsobit chtěl. Pokud byla zmínka o motivaci, pak je jednoznačně prokázáno, že obžalovaný chtěl usmrtit poškozeného, aby získal jeho finanční prostředky pro svou potřebu, o jiném způsobu jejich získání v dané chvíli vůbec neuvažoval, nevolil jinou cestu k tomu, aby tyto finanční prostředky získal. Jednal tedy v úmyslu přímém jiného usmrtit, přičemž tomuto závěru, jak již bylo podrobně uvedeno shora, odpovídá způsob provedení činu, jakož i motivace, která obžalovaného k jeho spáchání vedla. Pokud jde o znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst.2 písm.h) tr. zákona, kterým je „v úmyslu získat majetkový prospěch“, pak tento znak je naplněn i tehdy, když k získání majetkového prospěchu nedojde. Minimální výše majetkového prospěchu není stanovena, ale jistě má vliv na posouzení materiální podmínky uvedené v § 88 tr.zákona. Se znakem „v úmyslu získat majetkový prospěch“ bude vražda především spáchána v případech, kdy jednání pachatele bude směřovat k zmocnění se věci, peněz nebo jiného majetku oběti. Může však jít i o případ tzv. vraždy na objednávku, kdy pachateli byla přislíbena za provedení vraždy odměna nebo kdy pachatel vzhledem k okolnostem odměnu důvodně očekává, a nebo o případ promyšlené vraždy, při které má pachatel úmysl získat majetkový prospěch ve formě dědictví po usmrceném. V daném případě obžalovaný jednal tak, aby se zmocnil peněz poškozeného pro svoji potřebu. Jak již bylo konstatováno výše, motivem k usmrcení poškozeného byla potřeba získat peníze na nákup drogy. K tomuto cíli směřovalo jednání obžalovaného a on také usmrcením poškozeného k tomuto cíli dospěl. Ze způsobu i z motivu jeho jednání je zřejmé, že obžalovaný skutečně poškozeného úmyslně usmrtil v úmyslu získat majetkový prospěch. Tento úmysl je zřejmý také z jeho dalšího jednání spočívajícího v tom, že po usmrcení poškozeného tomuto skutečně odcizil 250,-Kč v bankovkách z tepláků a dále odcizil částku 125,-Kč v drobných mincích, které našel ve

špajzu v kuchyni. Z tohoto jeho jednání je naprosto zřejmý úmysl, pro který poškozeného usmrtil. Je evidentní, že jej usmrtil proto, aby získal majetkový prospěch, jeho jednání k tomuto směřovalo a svým jednáním, kterým naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy a následným jednáním po jeho spáchání, pak tento majetkový prospěch získal. Krajský soud po podání žaloby Krajským státním zastupitelstvím v Plzni upozornil podle § 190 odst.2 tr.řádu na možnost právní kvalifikace trestného činu vraždy dle § 219 odst.1, odst.2 písm.b) tr.zákona, tedy na možnost naplnění znaku „zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem“, když měl na mysli především znak zvlášť surovým způsobem. Na základě výsledků dokazování však soud od možnosti této právní kvalifikace upustil. Spáchání trestného činu vraždy zvlášť surovým způsobem se rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Není však nezbytné, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného. Jako takový bude možno označit útok vyznačující se extrémně vysokou intenzitou, výraznou brutalitou, provázený nezřídka užitím většího počtu nástrojů nebo mechanismů. Přitom bude vždy třeba přihlížet k tomu, že spáchání trestného činu vraždy v sobě nutně obsahuje určité prvky surovosti. Musí tedy jít o takovou míru surovosti, která se výrazně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Jak již bylo konstatováno shora, jistě se jednalo o útok rychlý a překvapivý, avšak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vyplynulo, že útok nemusel být veden zcela výjimečně velkou razancí. Počet způsobených poranění není zanedbatelný, avšak je třeba si uvědomit, že některá z těchto poranění byla takového charakteru, že by sama o sobě nevedla k ohrožení života poškozeného. Nesporně také bylo prokázáno, že přiložení polštáře nebo igelitového sáčku nemohlo způsobit smrt poškozeného, neboť k těmto činnostem ze strany obžalovaného došlo již v okamžiku smrti, resp. po smrti poškozeného. Byť byl poškozený usmrčen způsobem, který nese známky surového způsobu, což bude mít jistě výraz při hodnocení stupně společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného v souvislosti s úvahami o druhu a výši trestu, pak tento způsob nelze pokládat za zvlášť surový, který by našel vyjádření právě v právní kvalifikaci ustanovení § 219 odst.1 písm.b) tr.zákona.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem okolnostem pro jeho účel a výměru rozhodným ve smyslu § 23 a § 31 tr.zákona. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 219 odst.2 tr. zákona umožňuje uložení výjimečného trestu odnětí svobody, pak soud musel přihlídnout i k okolnostem, umožňujícím uložení tohoto trestu ve smyslu § 29 tr. zákona. Pokud jde o typový stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, pak z hledisek § 3 odst.4 tr. zákona je samozřejmě dán významem chráněného zájmu, který byl jednáním obžalovaného dotčen a který nachází výrazu v trestní sazbě ustanovení § 219 odst.2 tr. zákona, která je stanovena trestem odnětí svobody od 12 do 15 let nebo trestem výjimečným. Stupeň společenské nebezpečnosti je samozřejmě zvýšen také tím, že obžalovaný se tohoto jednání posuzovaného jako zvlášť závažný trestný čin dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro jinou trestnou činnost, tedy v době, kdy se má chovat zcela řádně. Vzhledem k závěrům znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, které nevyloučily zcela nápravu obžalovaného, musel se soud zabývat splněním podmínek výjimečného trestu odnětí svobody nad 15 až do 25 let dle § 29 odst.2 tr. zákona. Pokud jde tedy o jednu z podmínek, kterou je velmi vysoký stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pro společnost, pak tuto podmínku je třeba posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti tohoto případu podle již zmíněných obecných hledisek uvedených v § 3 odst.4 tr. zákona. Znamená to tedy, že soud musel zkoumat nejen typový stupeň společenské nebezpečnosti, který sám o sobě dosahuje vysokého stupně, musel se především zabývat konkrétním stupněm společenské nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Podle názoru soudu má úvaha soudu o velmi vysokém stupni společenské nebezpečnosti oporu v tom, že

jde, s ohledem na všechny rozhodné okolnosti určující tento stupeň, o podstatně závažnější případ naplnění příslušné skutkové podstaty, než jaký postačuje pro uložení mírnějšího trestu odnětí svobody do 15 let. Tato úvaha soudu má oporu především ve způsobu a okolnostech spáchání trestného činu. Obžalovaný, který se již v minulosti zachoval vůči poškozenému v rozporu se zákonem, jej poté, kdy neměl, kam jít, požádal o nocleh. Na místo vděku, pak jen proto, aby ukojil svoji potřebu, která souvisí s jeho protispolečenským charakterem osobnosti, se poškozenému za to odměnil tak, že se jej pokusil okrást. Když byl přistižen, pak jeho počínající protispolečenské jednání vyústilo v překvapující zákeřný a razantní útok proti osobě biologicky staré, v útok, při kterém poškozený neměl šanci se ubránit. I přes fyzickou převahu obžalovaného nad poškozeným tento umocnil svůj útok použitím smrtícího nástroje, při jehož použití způsobem popsaným výše neměl poškozený šanci na přežití. Obžalovaný prokázal jakoukoliv neúctu k lidskému životu, prokázal, že je schopen uspokojit své potřeby za každou cenu, a to i za cenu lidského života. Je zcela evidentní, že způsob, jaký zvolil, byl způsob surový, což je zřejmé z toho, jakým způsobem na poškozeného zaútočil. Je zcela zřejmé, že pro získání peněz učinil vše, aby se jich skutečně zmocnil, o čemž svědčí i to, že i když už byl poškozený mrtev, obžalovaný na jeho hlavu přikládal polštář a igelitový pytlík, aby neponechal nic náhodě. O jeho naprosto amorálním jednání svědčí i ta skutečnost, že po spáchané vraždě odešel z bytu, koupil si drogu a svou potřebu uspokojil. Poté se prakticky po celý den vyskytoval v blízkosti bydlíště zavražděného a sledoval známé poškozeného, resp. jejich starost o osud poškozeného. Proto se soud domnívá, že mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti je dán právě způsobem spáchání trestného činu, který je třeba vnímat jako součást objektivní stránky trestného činu, tedy jako součást jednání obžalovaného, nikoliv pouze jako mechanismus, kterým poškozeného usmrtil. Soud si je vědom, že podle ustanovení § 29 odst.2 tr.zákona, který stanoví podmínky pro uložení shora uvedeného výjimečného trestu odnětí svobody, postačí naplnění pouze jedné ze zde uvedených podmínek. Soud však dospěl k názoru, že v daném případě byly splněny podmínky obě, když tedy kromě shora uvedeného velmi vysokého stupně společenské nebezpečnosti byla splněna i podmínka druhá, kterou je obzvláště ztížená náprava pachatele. Splnění této podmínky vyplynulo ze shora citovaných závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, a to ze závěrů naprosto jednoznačných. Pokud jde o osobu obžalovaného, kromě zmíněných znaleckých posudků měl soud k dispozici především zprávy z Výchovného ústavu pro děti a mládež [redacted] dále z Dětské psychiatrické léčebny v [redacted] a Dětského diagnostického ústavu v [redacted] které byly ve znaleckých posudcích zohledněny a ze kterých vyplynulo, v jakých výchovných prostředí se obžalovaný nacházel a jak se zde choval. Zmíněné zprávy o pověsti pak v žádném případě nebyly v rozporu se závěry obou zmíněných znalkyň. Soud měl také k dispozici pracovní posudek obžalovaného z posledního zaměstnání v Motorestu [redacted], který je bez negativních poznatků. Z místa bydlíště bylo sděleno, že byl v roce 2001 projednáván pro přestupek proti majetku a bylo mu uloženo napomenutí. V souvislosti s možností nápravy vzal soud v úvahu, že obžalovaný byl již přes svůj nízký věk třikrát projednáván před soudem. Rozhodnutím Okresního soudu Sokolov ze dne 28.5.2001 sp.zn. 4T 84/2001 byl jako mladistvý odsouzen pro trestné činy dle § 247 odst.1 písm.b), odst.2 tr. zákona a dle § 251 odst.1 písm.b) tr.zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody, v jehož zkušební době se osvědčil. K tomuto odsouzení tedy nelze přihlížet. Rozhodnutím stejného soudu ze dne 13.3.2002 sp.zn. 6T 39/2002 byl uznán vinným trestným činem dle § 247 odst.1 písm.a), b), e) tr. zákona a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 240 hodin. Rozhodnutím Okresního soudu v Jihlavě ze dne 30.1.2003 sp.zn. 2T 4/2003 byl uznán vinným ze spáchání trestného činu dle § 284 odst.3 tr. zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zkušební dobou na 2 roky. U obžalovaného soud neshledal žádnou přitěžující okolnost. Za významnou polehčující okolnost pak pokládal soud tu skutečnost, že při objasňování své trestné činnosti napomáhal

příslušným orgánům. Bylo prokázáno, že obžalovaný se doznal do všech podrobností ke své trestné činnosti, policejním orgánům ukázal i místo, kam odhodil vražedný nástroj. Toto jeho jednání po spáchání trestné činnosti lze za takovouto polehčující okolnost považovat. Po pečlivém zvážení všech okolností případu soud dospěl k závěru, že obžalovaný splnil obě podmínky pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody dle § 29 odst.2 tr. zákona. Obžalovaný je protispolečensky nasměrován od ranného věku, je vysoce disponován páčáním trestné činnosti. Struktura jeho osobnosti je velmi negativní, je zřejmé, že veškerá výchovná opatření, ať již v podobě pobytů ve výchovných ústavech, včetně psychiatrické hospitalizace, selhala. Účinkem se pak minuly i dříve uložené tresty za spáchanou trestnou činnost, kde převažovala výchovná složka nad složkou represivní. Již přes svůj nízký věk stojí obžalovaný počtvrté před soudem, jeho trestná činnost graduje, až dosáhla stupně spáchání jednoho z nejzávažnějších trestných činů. Na druhé straně soud musel zohlednit již shora citovanou polehčující okolnost, kterou bylo doznání obžalovaného a jeho spolupráce při objasňování této trestné činnosti, neboť tento jeho postoj jistě toto trestní řízení urychlil. Soud proto obžalovanému uložil výjimečný trest odnětí svobody ve výměře šestnáct a půl roku, tedy ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby. Jedná se o trest výrazný, avšak o trest, který odráží všechny shora uvedené okolnosti, o trest, který svou délkou a způsobem výkonu by mohl mít výchovný vliv na obžalovaného. Výkon tohoto trestu pak ve smyslu ustanovení § 39a odst.2 písm.d) tr. zákona určil soud do věznice se zvýšenou ostrahou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 20.11.2003

Předseda senátu:
JUDr. Jan Š p e t a